

# ”Vi lever i dårarnas paradis”

**Varje dag får vi oroande nyheter om utvecklingen i Ryssland. Vi ser framväxten av ett ungdomsgarde, lydande direkt under Putin, som efterhand organiseras på ett sätt som skapar obehagliga associationer, skriver överste Bo Pellnäs.**

**Det är utan** tvivel sommar. Visserligen svämmar det över här och där och utanför Jönköping härjade häromdagen en tromb. Men i det säkerhetspolitiska Sverige råder sedan flera år tillbaka högsommar utan minsta oroande moln på himlen.

I Almedalen vet finansminister Anders Borg berätta att försvarsministern säkert kan reducera försvarsbudgeten med 10procent nästa år. Han ser på försvarets medel som en ren budgetfråga och detta på ett så uppenbart och skamlöst sätt som få finansministrar dessförinnan vågat göra offentligt.

**Dagen efter Borgs** utspel i Almedalen förklarar den ryske presidenten Putin att Ryssland nu frånträder CFE-avtalet om rustningsbegränsningar i Europa. Hans militära säkerhetspolitiska rådgivare konstaterar samtidigt att Ryssland bör koncentrera fler stridskrafter till den europeiska delen av landet. Argumentationen och tongångarna ljuder som under sovjettidens fornstora dagar.

I samma tonläge öppnar Storbritannien en diplomatisk konflikt sedan Ryssland vägrat lämna ut den FSB-agent som man i Storbritannien anser ha dödat avhopparen Litvinenko med ett radioaktivt preparat. Man har starka bevis för sin sak och därtill kommer att FSB:s föregångare KGB hade som regel att mörda alla avhoppare som man kunde komma åt.

**I Sverige ids** ingen bryta semestertystnaden. Utpumpade efter minglandet i Almedalen har väl alla politiker tagit ledigt. Ingen, inte ens försvarsministern eller utrikesministern, orkar kommentera Putins åtgärder och än mindre förklara för svenska folket vad de innebär. Inte en enda ledarskribent i de ledande tidningarna, med undantag för en kort passus i Svenska Dagbladet, har kommenterat det som hänt.

Vi lever sannerligen i ett dårarnas paradis och man vet inte om man skall skratta eller gråta. Dag efter dag, månad efter månad hopar sig underrättelserna om en ny inriktning av den ryska säkerhetspolitiken, om en ny rysk vilja att åter etablera sig som en stark makt på världsarenan och om betydande nya ryska satsningar på en modernisering av krigsmakten.

**Dag efter dag,** månad efter månad kommer information om hur centralmakten och presidentens ställning förstärks och hur yttrandefriheten alltmer beskärs.

Vi ser framväxten av ett ungdomsgarde, lydande direkt under Putin, som efterhand organiseras på ett sätt som skapar obehagliga associationer till Hitlers SA, här i juniortappning, men fullt kapabelt att vid behov rikta aktioner både mot utländska ambassader och inhemska oppositionsföreträdare.

**Vi ser och** läser om detta och samtidigt talar försvarsberedningens medlemmar till oss och hävdar att Sverige försvaras bäst i Afghanistan! Och finansministern vet att nästa år kan han ta ytterligare fyra miljarder från försvaret. Alla politiska partier tiger som möss i vråna.

•Socialdemokraterna, som måste bygga en trovärdig valsamverkan med miljöpartiet och vänsterpartiet, kommer att undvika varje antydning om att det som nu sker påverkar vårt land.

•**Moderaterna förefaller att** skräckslaget snegla på opinionsmätningarnas kurvor och allt som kan vända trenden är långt viktigare för ögonblicket än långsiktiga åtgärder för att trygga landets fortsatta säkerhet.

•Folkpartiet har aldrig haft en försvarspolitik värd namnet och det är föga troligt att den tilltänkte partiledaren skulle våga ta något initiativ. Hans militära bakgrund ligger honom i fatet. Även om han skulle inse vad läget kräver kommer hans behov av en smekmånad med den socialliberala flygeln i partiet att gå före allt annat.

**Kanske törs man** sätta hoppet till Maud Olofsson? Hon har vid ett par tillfällen visat prov på civilturage och skulle kanske våga bjuda motstånd mot den aningslösa nedrustning som nu fortsätter, till synes utan slut.

Men hon kan rimligen inte förväntas kliva upp fullständigt ensam på barriaderna.

**Några av vårt** lands intellektuella måste våga tyda tecknen i öster. Några viktiga ledarskribenter måste besinna sitt ansvar. Några av de ledande yrkesverksamma militärerna måste våga ta ställning, formulera sig och delta i debatten. Några tongivande politiker måste finna att landets säkerhet är lika viktig som partiets.

Vi är i ett läge där vi tillsammans med Finland borde påverka EU att genomföra konkreta åtgärder till stöd för de baltiska staterna. Men också självklart till att uthålligt föra en dialog med Ryssland om hur en gemensam framtid skulle kunna utvecklas.

**Slutligen men inte** minst måste vi överväga alla de åtgärder vi själva kan behöva vidta för att skapa en nationell säkerhetspolitisk handlingsfrihet om den nuvarande trenden i Ryssland fortsätter. Och det kommer den att göra!

BO PELLNÄS

Säkerhetspolitisk kommentator överste 1. gr